

Candidații de vreme nouă

Ce semnificație au alegerile în condițiile societății noastre? Ele nu marchează mai multe politici, politica statului socialist român fiind una, tratată de documentele sale programatice. Ele investesc mai mulți gospodari, le dau o determinare publică, politică, făcându-i apți să participe la discuțiile diverselor sectoare de activitate supuse legiferării sau reglementării administrative. Cu alte curinte, ele disting pe unii dintre cetățenii acestei țări cu atribute reprezentative. Acești cetățeni vor avea căderea să-și spună păsurile și punctele de vedere în procesul alcătuirii structurilor juridice și administrative, în numele unor categorii mai mari care i-au delegat, sau mai exact i-au deputat, le-au deferit acest rol, consacrandu-le vrednicia. Respectivii iau act de doleanțele categoriei de cetățeni din care fac parte profesional, teritorial sau altfel, și se străduiesc să dea expresie acestor doleanțe, prinzându-le în acte normative; iar, odată prinse, sînt ținuți să urmărească aplicarea, pînă jos, a ceea ce s-a hotărît de comun acord.

Aceste alegeri sînt deci consacrarea unor vrednicii dobîndite în diverse sectoare de activitate de unii dintre semenii noștri și exprimarea prin ei a speranțelor colective de progres legislativ și administrativ.

Și-au făcut întotdeauna deputații datoria, fără excepție? Nu se poate afirma. Au fost vocile tuturor totdeauna clare, sonore, contribuind la o mai bună așezare a lucrurilor? Sau unii au ațipit în formalismul unei demnități prea repede dobîndite? S-au tradus în lege, fără excepție, doleanțele celor reprezentați, ori unii deputați i-au mai uitat pe aceia din mijlocul cărora veneau? Oricum ar fi, noile candidaturi relansează dorința și posibilitatea unei optimizări a activității în diverse sectoare, pun accentul pe o participare mai largă și mai optativă a oamenilor muncii la propria lor diriguire.

Caracterul reprezentativ al actualilor candidați decurge în principal din munca ce au prestat-o din înțelegerea nevoilor dezvoltării în care s-au angajat de mai multă vreme. Ei sînt distribuiți cît s-a putut mai armonios pe naționalități, sexe, profesii și teritorii, ca, pe ansamblu, să configureze țara în aspectul ei de voință de progres. Alergarea poartă asupra unuia sau altuia dintre candidați, îndreptățirea, însă, e aceeași.

Ce accent personal va aduce candidatul X față de candidatul Y — aceasta e întrebarea. Ce va aduce el în plus, ca lumină, ca prestație, în elaborarea legilor și hotărîrilor răspunzătoare de interese generale? Cum vom putea opta pentru creditul de patru ani conferit unuia sau altuia, decît cunoscîndu-i bine pe amîndoi? În privința aceasta, alegerile constituie, în cele mai multe cazuri, un test de seriozitate, de responsabilitate.

Reprezentînd un punct de vedere partinic, comunist, deputatul are de la început un program, și nu unul vag, ci unul foarte concret.

Să ne-aducem aminte noi, oamenii de teatru, că primul care s-a luptat cu alegerile buroheze simulate a fost un mare dramaturg. Candidatul venea de deasupra oricărei consultări, după ce înveninase patimile locale, era stupid și incapabil să formuleze vreun gînd pertinent, era total imoral și meșter în șantaj, programul lui era binele alor săi, cocoșarea personală.

Ce vremuri depărtate!